

Source : **มติชนสุดสัปดาห์**

Date : **13 ต.ธ. 2551**

Page : **55**

No : **51289772**

อาคารสมอบ

จักรกร ศรีเศษ

ห้ามใช้โทรศัพท์มือถือแบบกายกรรม

ทำ ไม่มีกฎหมายห้ามใช้โทรศัพท์มือถือในขณะขับรถ (แต่ไม่ห้ามถ้าใช้หูเสียบ) แต่ไม่ห้ามการบริโภคอาหารขณะขับรถ ไม่ห้ามการพูดคุยในรถ ไม่ห้ามการฟังวิทยุ ฯลฯ มันน่าจะเกิดผลบางอย่างที่พออธิบายได้

การห้ามใช้โทรศัพท์มือถือเช่นว่านี้ เหมือนกับในประเทศพัฒนาแล้วเกือบทั้งหมด บางประเทศเข้มงวดกว่าโดยห้ามใช้แบบเสียบหู (ฟังดูแล้วน่าหวาดเสียว ที่ถูกต้องคือใช้โทรศัพท์มือถือที่มีอุปกรณ์ต่อหูฟัง โดยไม่ต้องถือโทรศัพท์ในขณะที่พูด) ด้วยซ้ำ

เหตุที่ห้ามก็คือ การใช้โทรศัพท์มือถือ (ที่จริงก็เรียกกันแปลก ถ้าไม่ใช่มือถือแล้วจะใช้อะไรถือแทน) ทำให้ขาดความระมัดระวัง อาจก่อให้เกิดอันตรายเสียหายแก่ผู้อื่นโดยเขาไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ดังที่เรียกว่าผลกระทบภายนอกที่เป็นลบ (negative externalities) คล้ายกับกรณีของการดื่มเหล้าแล้วขับรถ ถ้าตนเองขับรถหลังดื่มและแถมใช้มือถือด้วยจนทำให้ตนเองตายคนเดียว รถก็เป็นรถของตัวเอง ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือความเสียหายแก่ผู้ใด ถ้าทุกกรณีเป็นอย่างนี้กฎหมายเช่นนี้ก็ไม่จำเป็นต้องมี

ทุกคนคงยอมว่าการใช้โทรศัพท์มือถือ ก่อให้เกิดความเสี่ยงมากขึ้นในการขับรถ เพราะทำให้สมาธิในการขับรถลดลง ความสนใจถูกเบี่ยงเบนไปในเรื่องที่พูด หลายคนถ้าสื่อสารกับตนเองคงต้องยอมรับว่าก็เกือบไปหลายหนเหมือนกันยามใช้โทรศัพท์มือถือ คำถามก็คือทำไมยอมให้ใช้แบบเสียบหู คำตอบคงเป็นว่าถ้าใช้มือถือแบบธรรมดา มือหนึ่งก็ต้องถือไว้แบบจูนจอนต้องใช้มือข้างเดียวบังคับพวงมาลัย บางคนอาจถามต่อว่า แล้วการพูดโทรศัพท์แบบเสียบหูไม่ทำให้สมาธิลดลงเหมือนกันหรือถึงแม้จะมีมือสองข้างบังคับพวงมาลัยก็ตามที่

สำหรับผมนั้นเห็นว่า คำถามนี้ตอบยาก เพราะสำหรับบางคนนั้นความเมามันส์ในการพูดโทรศัพท์มือถือไม่ว่าเสียงจะมากในรูปใดก็ได้ลดลงเลย ไม่ว่าจะบังคับพวงมาลัย (ที่

บังคับพวงมาลัย ไม่ใช่ที่เด็กชายตามสี่แยก) ด้วยมือก็ตาม ถ้าต้องตอบอาจเป็นว่า การยอมให้ใช้มือถือเสียบหูนั้นคือการประนีประนอมไม่ให้เข้มงวดเกินไปจนไม่อยู่ในโลกความเป็นจริง เพราะคนจำนวนมากก็จะใช้โทรศัพท์มือถืออยู่นั่นเองจนกฎหมายขาดความศักดิ์สิทธิ์และไร้ประโยชน์เพราะตามจับกันไม่หวาดไม่ไหว

คนที่สงสัยที่ช่วยทำให้คนมีสติปัญญาเพิ่มขึ้นเพราะคำถาม อาจถามต่อว่า แล้วทำไมยอมให้ฟังวิทยุในเมื่อก่อนก็ทำให้ขาดสมาธิเหมือนกัน และบางครั้งอาจช่วยทำให้วังมุกขึ้นด้วย (เช่นฟังเพลงหวานๆ ฟังเพลงสเปา หรือฟังคนบาง

คนพูดในบางรายการ) อาจมีผู้ตอบว่า เพราะได้ยอมให้ถูกกฎหมายมานานแล้วจนไม่อาจแก้ไขได้ และฟังอย่างเดียวยังไม่ได้ตอบด้วย เช่นโทรศัพท์ทำให้เสียสมาธิในการขับรถน้อยกว่าไม่เหมือนกรณีพูดมือถือและขับรถแบบกายกรรม

คนช่างคิดคนเดียวเท่านั้นอาจถามต่อไปว่า แล้วทำไมยอมให้พูดคุยเฮฮากับคนในรถได้โดยไม่ผิดกฎหมาย คำตอบ (ซึ่งไม่ค่อยเข้าท่า) อาจเป็นว่า ก็มันเป็นอย่างนี้มานานแล้วจะไปเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร และการนั่งกันหลายคนและคุยกันก็จะช่วยกันเป็นหูเป็นตาระวังรถรอบตัวได้

คำตอบ (ซึ่งอาจเข้าท่ากว่า) อาจเป็นว่าต้นทุนในการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องห้ามพูดคุยกันในรถจะสูงจนแม้จะมีกฎหมายออกมาใช้บังคับไม่ได้ ตัวอย่างเช่นอาจต้องบังคับให้รถทุกคันติดกล้อง CCTV หรือมีเทพบันทึกลีง ตำรวจจะหยุดรถขอตรวจเป็นจุด แค่นี้ก็บ้าแล้ว ดังนั้น ถึงแม้การพูดคุย (บางครั้งหันหน้ามาคุยกับคนนั่งข้างหลังเอาด้วย) จะทำให้สมาธิลดลงก็เสี่ยงกับการใช้โทรศัพท์มือถือและขับรถแบบกายกรรมก็ตาม แต่ก็ไม่อาจออกเป็นกฎหมายได้ไม่จริง

คำถามสุดท้าย (ก่อนที่จะถูกฆ่าตายเพราะความรำคาญ) ก็คือ ทำไมไม่มีกฎหมายห้ามกินอาหาร ต้มเครื่องต้ม (เครื่องต้มแอลกอฮอล์นั้นห้ามแน่นอน) ขณะขับรถ เพราะทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นได้เหมือนกัน คำ

ตอบก็อาจคล้ายกับเรื่องฟิสิกส์และพูดคุยกัน
ในรถ กล่าวคือ ผู้คนเคยชินกันมานาน ครั้นจะ
ไปห้ามก็ลำบากถึงแม้ต้นทุนในการบังคับให้
เป็นไปตามกฎหมายจะไม่สูงจนเกินไปก็ตาม
(ถ้าพบเห็นก็จับแบบกรณีใช้โทรศัพท์มือถือ)
แต่ก็มีอีกเหตุผลหนึ่งนั่นก็คือ มีผลกระทบต่
ธุรกิจโดยเฉพาะประเภทฟาสต์ฟู้ดทั้งหลาย

เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้ บางคนอาจบอกว่า ถ้า
เป็นอย่างนี้กฎหมายทั้งหมดที่เราอาจไม่ใช่สิ่ง
ที่เหมาะสมที่สุด และกฎหมายที่เราควรจะมีก็
ไม่มี กฎหมายถูกออกหรือไม่ออกมาบางครั้ง
ด้วยเหตุผลที่พร่องกะแพรง คนที่คิดอย่างนี้
ถูกต้องครับ กาลเวลาเปลี่ยนแปลงไปกฎหมาย
บางฉบับก็ล้าสมัย บางฉบับที่ควรออกก็ยังไม่
ออกด้วยเหตุผลร้อยแปดทางการเมือง เศรษฐกิจ
และสังคม และบางฉบับที่ออกมาก็เป็นผลพวง
ของการประนีประนอม

ไม่เฉพาะแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่มีสภาพ
เช่นนี้ ทั้งโลกก็เหมือนกันหมด เพราะมนุษย์ไม่
ได้อยู่ในโลกแห่งความฝัน หากอยู่ในโลกแห่ง
ความเป็นจริงที่ต้องการมีการประนีประนอมโดยมุ่ง
สู่ประโยชน์ของมหาชนเป็นกรอบใหญ่

ด้วยเหตุนี้ เราจึงจำเป็นต้องมีผู้ออก
กฎหมายที่มีความรู้หลากหลายสาขา มี
ประสบการณ์ มีความซื่อสัตย์ และจิตใจต่อ
ประโยชน์ของสังคม ไม่ใช่จะตะบัน (เป็นคำ
สุภาพในสมัยปัจจุบัน) แก้กกฎหมายแม่บทคือ
รัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ของบุคคลเดียว ผม
ไม่เคยเห็นสภาผู้แทนราษฎรชุดใดที่ผ่านไปเกือบ
4 เดือน ไม่มีการพิจารณากฎหมายแม้แต่ฉบับ
เดียว กระบวนการชุดต่างๆ ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ
รัฐบาลก็ยังไม่มีการแต่งตั้ง เมื่อหันมาดู
รัฐบาลซึ่งคุมเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร
ก็มีสภาพไม่ต่างกัน มุ่งอยู่อย่างเดียวคือรับใช้
บุคคลเดียว ไม่เหลียวแลคนไทยอีก 63 ล้านคน
แม้ว่าปัญหาเศรษฐกิจจะท่วมหัวประชาชนอยู่
แล้วก็ตาม

งานที่ควรทำกลับไม่ทำ จะเอาแต่แก้ไข
รัฐธรรมนูญ ผู้คนพูดก็แล้ว สื่อทั้งพูดทั้งเขียน
ก็แล้ว เมื่อรัฐบาลไม่ได้ฟังและไม่ได้ยินเสียงนี้
การชุมนุมประท้วงเพื่อให้ได้ยินซึ่งเป็นสิทธิใน
ระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นทางออก หากไม่
ต้องการให้สังคมวุ่นวายก็ถอนมติแก้ไข
รัฐธรรมนูญออกไปซิครับ ต้นเหตุความวุ่นวาย
อยู่ที่ ได้เป็นรัฐบาลแล้วแต่ไม่ทำงานเพื่อ
ประชาชนตามหน้าที่ เรื่องมันจึงยุ่งซึ้งอย่างนี้
แหละ

เริ่มเบาๆ แต่จบลงด้วยเรื่องหนัก
เพราะมันทนไม่ไหว เหมือนกับที่คน
หลายล้านคนที่ไม่ได้กินเกลืออืดอืดใจ
ก่นอยู่ในขณะนี้ ●

น้ำจิ้มอาหารสมอง

The more arguments you win,
the fewer friends you will have.

ยิ่งเถียงชนะมากเพียงใด ท่านจะ
ยังมีเพื่อนน้อยลงเพียงนั้น

เครื่องเคียงอาหารสมอง

ผู้
พบ

ที่หัวเราะเรื่องตลกที่เจ้านายเล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นคนมี sense of humor เสมอไป
แต่ที่แสบๆ ก็คือเป็นคนมี sense

- Oral contraception หรือการป้องกันการท้องผ่านปากที่ชะงัดที่สุดเมื่อมีคนชักชวน
ไปนอนด้วยคือการบอกว่า no

- มีคนจ่ายเงินให้เราสำหรับสิ่งที่เรารู้ และเราจ่ายเงินให้คนอื่นสำหรับสิ่งที่เราไม่รู้

- "สวัสดิ์ครับ ผมเป็นช่างซ่อมปรับเสียงเปียโนครับ" "ฉันไม่ได้โทร. ไปเรียกคุณนี่" "ผมรู้ครับ
คณะกรรมการหมู่บ้านของคุณเป็นคนโทร. ไปเรียกผม"

- หมู่มุ่ยมันใจยิ่งกว่าตนเองไม่เคยทำอะไรผิดพลาดในชีวิต พยายามแสดงความถ่อมตน
"ครับ มีครั้งหนึ่งในชีวิตที่ผมผิดพลาด แต่ต่อมาก็รู้ว่าสิ่งที่ผมคิดนั้นแท้จริงแล้วมันผิด"

- มนุษย์ถูกตัดสินด้วยลักษณะของเพื่อนที่คบหาสมาคมด้วย และถูกตัดสินด้วยลักษณะ
ของเพื่อนที่เขาพยายามหลีกเลี่ยงให้ไกลด้วย

- เมื่อผู้หญิงพูดด้วยเสียงเบาๆ นั้นแสดงว่าเธอต้องการอะไรบางอย่าง และถ้าเธอขึ้นเสียง
นั้นก็หมายถึงว่าเธอไม่ได้สิ่งที่เธอต้องการ

- ภรรยาวัยสูงอายุมากสั่งสามี "เธอเอากระดาษมาจดนะเดี๋ยวจำไม่ได้ ช่วย
ชงกาแฟใส่นม น้ำตาล 2 ช้อน ให้ด้วยจ๊ะ" สามีในวัยเดียวกันหายไปนาน
กลับมาด้วยข้าวต้มและกับ ภรรยาเอ่ยปากชม "คืนนี้เธอจดไปถึงได้ข้าวต้มมา
แต่เอ้อ ข้าดใจเค็มไปนะเธอ"